

การศึกษาทักษะการเขียน โดยใช้ SECI Model ในรายวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษา

**The Study of Writing Skills Using the SECI Model in English
at the Secondary School level**

บุษราภรณ์ อินทร์แสน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)

Budsaraporn Insan

The Demonstration School of Ramkhamheang University, Thailand

E-mail: budsaraporn.i@ds.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Action Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบทักษะการเขียนหลังใช้ SECI Model ในรายวิชาภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยใช้สถิติ t-test แบบ One sample ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 238 คน ที่ลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา อ32102 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนด้วยวิธี SECI Model และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบอัตนัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนเขียนด้วยวิธี SECI Model สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กระบวนการสร้างความรู้ SECI ทั้ง 4 ขั้นตอน คือ 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) 2) การสกัดความรู้ฝังลึกเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Externalization) 3) การรวมความรู้โดยจัดเก็บความรู้ชัดแจ้งอย่างเป็นระบบ (Combination) และ 4) การนำความรู้ชัดแจ้งนั้นมาปฏิบัติ (Internalization) ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยนักเรียนสามารถเขียนคำ ประโยคและเรียงความได้เป็นขั้นตอนจากการเรียนรู้ตามรูปแบบ SECI Model การจัดกิจกรรมการเขียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน นักเรียนมีโอกาสได้คิด ทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

* วันที่รับบทความ : 24 เมษายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 19 กรกฎาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 20 กรกฎาคม 2566

Received: April 24 2023; Revised: July 19 2023; Accepted: July 20 2023

บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างผ่อนคลาย สามารถคิดได้อย่างอิสระ จึงส่งผลให้หลังการสอนด้วยวิธี SECI Model นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนสูงขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการเขียน; รูปแบบการสอน; SECI Model; ความสามารถด้านการเขียน

Abstracts

This Action Research (Quasi Experimental Research) aimed to study the writing ability of the students in Matthayomsuksa 5 through SECI Model strategy. The sample group were 80 students in Matthayomsuksa 5 at The Demonstration school of Ramkhamhaeng University, the second semester of 2021 academic year. They were recruited by methods of Cluster sampling technique. The instrument in this research were the SECI Model strategy lesson plans and the achievement test of the ability in writing for students in Matthayomsuksa 5. The data were statistically analyzed by using frequency, mean, percentage

The result of the research was that : The ability in writing of students in Matthayomsuksa 5 through SECI Model strategy was in higher level. The statistical difference was the .05 level. The four steps of learning SECI Model are 1) Socialization 2) Externalization 3) Combination 4) Internalization make students develop better written English. Students can write sentences and essays step by steps from using SECI Model. Organizing writing activities gives students the opportunity to participate every step of the way. Students have the opportunity to think together, have good interactions with each other, allowing students to exchange knowledge and help each other. The learning atmosphere is relaxed and students are able to think freely. As a result, after teaching with the SECI Model, students have higher writing abilities.

Keywords: Writing Skills; SECI Model; Writing Ability

บทนำ

ทุกประเทศในโลกล้วนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารการรับรู้ระหว่างกันทั้งสิ้น เพราะภาษาช่วยให้มนุษย์เราทุกคนทำความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยเองก็เช่นกัน ที่ถือว่าภาษาอังกฤษคือเครื่องมือสำคัญในการช่วยให้นักเรียนไทยสามารถสื่อสารความเข้าใจของตนกับชาวต่างชาติได้ประการหนึ่ง ปัจจุบันการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในด้านการศึกษาทุกช่วงชั้น การทำงาน การดำเนินธุรกิจ ทั้งยังทำให้ ผู้เรียนได้เปิดโลกกว้างเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นไปในโลกของเรา ทั้งด้านที่กว้างไกล อย่างเรื่องการเมือง การปกครอง สภาพบ้านเมือง เศรษฐกิจ หรือแม้แต่เรื่องราวที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของคนในแต่ละพื้นที่ โดยผ่านทักษะการสื่อสาร 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งล้วนแต่เป็นทักษะที่สำคัญทั้งสิ้น เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555 : 2)

งานวิจัยหนึ่งที่น่าสนใจของ เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555 : 3) ที่กล่าวถึงสภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทยคือ โดยเฉลี่ยนักเรียนมีปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ระดับ 4.23 ด้วยเหตุผลหลักด้านพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนที่มีไม่มากนัก ทั้งยังมีความเขินอาย ไม่กล้าแสดงออก และไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษออกมาเพราะปัจจัยแวดล้อมอีกมาก เช่น กลัวถูกเพื่อนล้อเลียน กลัวพูดไม่ถูกสำเนียงเจ้าของภาษา รวมถึงทักษะด้านอื่นๆ ก็มีไม่มาก

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษถูกบรรจุลงในหลักสูตรของโรงเรียนต่างๆ ในประเทศไทย ผู้เรียนได้รับวิธีการสอน การเรียนรู้และการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้จึงจะถือว่าการศึกษามีสัมฤทธิ์ผล ในการนี้ สุจิตรา สิงหนการ (2555 : 164-165) ให้ความสำคัญที่สุดเรื่องทักษะการเขียน โดยได้กล่าวว่า ทักษะทางการเขียนนั้นเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดทักษะหนึ่ง เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่คนเราใช้ในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความคิดความอ่านไปยังผู้อื่นให้สามารถเข้าใจสารที่เราต้องการสื่อ หรือพยายามส่งไปให้เข้าใจตรงกันที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ การศึกษา หรือการทำงาน ยิ่งไปกว่านั้นการเขียนยังเป็นทักษะที่ยุ่งยากและซับซ้อน เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องถ่ายทอดความคิดความอ่านผ่านสื่อทางการเขียน คือ คำศัพท์ นอกจากนั้นผู้เรียนยังต้องเรียบเรียงคำศัพท์เหล่านั้นให้เป็นประโยค และต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ อีกด้วย

แม้ว่านักเรียนไทยจะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานผ่านระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลด้วยซ้ำ แต่ความผิดพลาดทั้งหลายยังคงเกิดขึ้นกับงานเขียนของผู้เรียนเสมอมา ในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหนึ่งงานนั้น ความผิดพลาดสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกๆ ประโยคโดยผู้เรียนไม่สามารถตระหนักถึงความผิดพลาดเหล่านั้นได้ ปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ นั้นคือภาษาแม่ของตัวผู้เรียน Harshim (1999 : 141-158) กล่าวว่า การแทรกแซงของความรู้ใหม่และความรู้ เก่าหรือที่เรียกว่าอิทธิพลจากการข้ามภาษา (Cross-Linguistic Influence or CLI) นั้นเป็นปัญหาที่พบได้ทั่วไปในงานเขียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองของผู้เรียนที่ไม่ใช่คนที่ต้องถิ่นที่คุ้นชินกับภาษานั้นมาแต่กำเนิด (อ้างถึงใน Bennui, 2008 : 72-102) ซึ่งปัญหาดังกล่าวมิได้แสดงถึงการขาดความรู้ ในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศแต่อย่างใด แต่ปัญหาแสดงถึงการขาดความตระหนักถึงกฎเกณฑ์เฉพาะของภาษานั้นๆ เมื่อถูกนำมาเรียบเรียงเป็นเรียงความยาวๆ

Shokrpour, Keshavarz, & Jafari, (2013 : 24-35) พบว่าการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเขียนส่งให้ผู้สอนเท่านั้น กล่าวคือผู้สอนนั้นเป็นผู้อ่านงานเขียนของผู้เรียนแต่เพียงผู้เดียว ดังนั้นข้อเสนอแนะและให้แนวทางการแก้ไขของผู้สอนจึงมีอิทธิพลต่องานเขียนของผู้เรียน ยิ่งไปกว่านั้นข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขเหล่านั้นค่อนข้างเป็นประโยชน์และส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาเล็กน้อยหลังจากการเรียนการสอนครั้งนั้นจบลง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 1) โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้อง และตอบสนองท้องถิ่นต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสภาพปัจจุบันได้ และกระบวนการทัศน์ใหม่ในการเรียนรู้เกิดขึ้นในยุคสารสนเทศ ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการหาความรู้และการสื่อสารในระดับสากล โดยได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนจากเดิมที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญ (Teacher-centeredness) มาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แทน (Student-centeredness) ในการนี้ ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนที่เป็นเพียงผู้รับความรู้ มาเป็นผู้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ และเรียนรู้วิธีเรียน (Learn How to Learn) ที่สามารถพัฒนาระบบความคิด และรู้จักการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถเรียนรู้ไปพร้อมกันได้

รูปแบบหนึ่งของความพยายามทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพได้มากที่สุด แม้จะเป็นเรื่องไม่ถนัดนักเพราะต้องอาศัยความพยายามและความตั้งใจจริงอย่างที่สุดจึงจะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ ก็คือกระบวนการสร้างความรู้ SECI ตามแนวคิดของ Nonnaka and Takeuchi (1996 : 118-119) ซึ่งมีด้วยกัน 4 ขั้นตอน คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Socialization) การสกัดความรู้ฝังลึกเป็นความรู้ชัดแจ้ง (Externalization) การรวมความรู้โดยจัดเก็บความรู้ชัดแจ้งอย่างเป็นระบบ (Combination) และการนำความรู้ชัดแจ้งนั้นมาปฏิบัติ (Internalization) การประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้ SECI Model ในการจัดการเรียนรู้นี้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมายซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยเริ่มจากการที่ผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนของตนเอง และทำกิจกรรมต่างๆ ที่เน้นความสำคัญของการแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing) จากนั้นจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ ก่อให้เกิดเป็นคลังความรู้ (Knowledge Asset) เพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ซึ่งจากกระบวนการเหล่านี้ผู้วิจัยมุ่งหวังว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการสร้างความรู้จากการลงมือปฏิบัติและในที่สุดผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจในองค์ความรู้ หรือคลังความรู้ที่รวบรวมได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันตลอดจนนำความรู้ใหม่ที่ได้รับไปปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ในเวลาต่อไป

จากที่กล่าวมา ทั้งสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลายๆ ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษออกไปสู่ผู้อื่นให้ได้ แต่ก็ดูว่าจะมีปัจจัยปัญหาอยู่หลายด้านเช่นกันที่สมควรนำมาแก้ไข ซึ่งโดยส่วนตัวผู้วิจัยสนใจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนมากที่สุด เพราะเป็นเรื่องที่ทำทนายต่อตัวผู้เรียนเองและผู้สอนด้วยกัน ที่จะจัดรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้ปัญหาด้านการเขียนนั้นได้รับการแก้ไขหรือบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะมุ่งเน้นที่จะพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ภาษาอังกฤษ โดยใช้ SECI Model ในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน และนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนหลังใช้ SECI Model ในรายวิชาภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยใช้สถิติ t-test แบบ One sample

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Action Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research) เพื่อศึกษาผลของการใช้ SECI Model เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและความร่วมมือต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ๐32101 โดยดำเนินการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (One-group posttest design)

- X T

แบบแผนการทดลองแบบ One-group posttest design

เมื่อ X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ SECI Model เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน
T แทน ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

1. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 238 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ๐32102 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบทดสอบอัตนัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ SECI Model เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา ชนิดอัตนัยวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สอดคล้องกับระยะเวลาและจุดประสงค์ตามแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ SECI Model เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย (mean: $\bar{X}$)

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.)

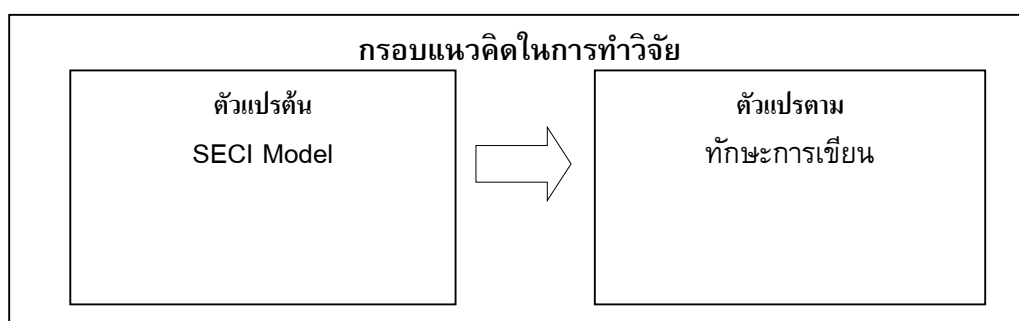
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ SECI Model ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

4. ขั้นตอนการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในปีการศึกษา 2564 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนเป็นกลุ่มศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการที่ได้เคยปฏิบัติการจัดการเรียนรู้และสังเกตการณ์การจัดการเรียนรู้ของครู สัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาสภาพความหลากหลายของนักเรียน
3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาทราบ และอธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย
4. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ SECI Model เช่น YouTube และสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย
5. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ SECI Model
6. นำคะแนนที่รวบรวมไว้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำข้อมูลที่ได้ประมวลผลและเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบความเรียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี ตำราและงานวิจัยต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดในการศึกษาเรื่องการศึกษาทักษะการเขียน โดยใช้ SECI Model ในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา ดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางด้านทักษะการเขียน ระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ด้วยการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (t – test for One Sample)

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางด้านทักษะการเขียน

คะแนน	จำนวนนักเรียน	Test Value = 23.4			
		($\bar{x}$)	S.D.	t	Sig
คะแนนหลังเรียน	80	32.53	3.62	22.538	.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักเรียนทั้งหมด 80 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 32.53 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.62 และพบว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนด้วยวิธี SECI Model พบว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าทักษะการเขียนหลังใช้ SECI Model ในรายวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนเขียนด้วยวิธี SECI Model เป็นการสอนที่มีรูปแบบขั้นตอนที่เอื้อให้เกิดความค่อยเป็นค่อยไป ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนดีขึ้น ทั้งนี้ผู้สอนทำหน้าที่ช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเรียงลำดับตามขั้นตอนไปจนกระทั่งสามารถพัฒนาการเขียนได้ดีขึ้น ทั้งการตั้งคำถาม การตอบคำถาม การกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เพื่อให้เกิดความรู้ เข้าใจในแต่ละครั้งที่เรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะที่เกิดจากการประสานความรู้เดิมและความรู้หลังจากที่ได้เรียน กลายเป็นทักษะการเขียนจากการผ่านการฝึกฝนการเขียนมาในแต่ละคาบเรียนเนื่องจากในขั้นตอนการฝึกมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ระดมสมอง การอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกัน มีการตั้งคำถามเพื่อคาดเดาเนื้อหา การหาคำตอบและการเขียนสรุปความจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเต็มใจที่จะเรียนและแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยนำกระบวนการจัดการความรู้ตามแบบ (SECI Model) ของโนนากะและทาเกุชิ (Nonaka & Takeuchi, 1996 อ้างถึงใน ไพโรจน์ ชลารักษ์, 2551 : 1) ที่สนับสนุนให้เกิดการสร้างวงจรความรู้ซึ่งเป็นการผสมผสานความรู้ที่อยู่ภายในของผู้เรียน (Tacit Knowledge) และความรู้ที่อยู่ภายนอกของผู้เรียน (Explicit Knowledge) ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความคงทนของผู้เรียน

เนื่องจาก SECI Model เป็นกระบวนการในการสร้างความรู้ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) มี 4 กระบวนการที่ขับเคลื่อน คือ

S = Socialization คือ การสร้างความรู้ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์โดยการพบปะสมาคม และพูดคุยกับผู้อื่น ซึ่งจะเป็นการถ่ายทอด แบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไปให้ผู้อื่น

E = Externalization คือ การนำความรู้ในตัวบุคคลที่ได้นำมาพูดคุยกันถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร

C = Combination คือ การผสมผสานความรู้ที่ชัดเจนมารวมกัน และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถนำความรู้นั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้

I = Internalization คือ การนำความรู้ที่ได้มาใหม่ไปใช้ปฏิบัติหรือลงมือทำจริง ๆ โดยการฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา จนกลายเป็นความรู้และปรับปรุงตนเอง

ซึ่งจากจุดแข็งดังกล่าวของ SECI Model ในการสร้างความรู้ที่เป็นระบบ ผู้วิจัยจึงได้นำกระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอน มาดำเนินการในการวิจัย ดังนี้

1) S (Socialization) ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้และทำกิจกรรมตามที่ได้ออกแบบไว้ในบทเรียนผ่าน Google Classroom หลังจากทีนักเรียนได้เรียนรู้ในแต่ละครั้ง นักเรียนจะสะท้อนแนวความคิดของตนเองพร้อมทั้งตอบประเด็นคำถามต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยถาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนแนวความคิดกับเพื่อนนักเรียนในชั้นเรียน ซึ่งกระบวนการนี้ทำให้เกิดการแบ่งปันประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ในตัวให้กับเพื่อน ๆ จนได้เป็นประสบการณ์และความรู้ใหม่

2) E (Externalization) ขั้นตอนนี้เป็นการนำความรู้ในตัวบุคคลที่ได้มาพูดคุยกัน ถ่ายทอดออกมาให้เป็นสิ่งที่จับต้องได้หรือเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ผู้เรียนบันทึกแนวความคิดของตนไว้

3) C (Combination) เป็นการผสมผสานความรู้ที่ชัดเจนมารวมกับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้ นำความรู้ นั้นไปใช้จริงได้ อาจจะมีการสนทนาแลกเปลี่ยนแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยและนักเรียนได้แบ่งปันประสบการณ์ที่ไม่ตึงเครียดนักเพื่อให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลายและไม่เกิดความตึงเครียดเกินไป เนื่องจากเป็นการเรียนผ่าน Google Classroom ที่มีข้อจำกัดอยู่หลายประการอยู่แล้ว เช่น คุณภาพเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความแตกต่างของอุปกรณ์ที่เรียนอย่าง คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ สภาพทางครอบครัว ความเป็นส่วนตัวขณะที่เรียน ซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนไม่พร้อมที่จะเรียนรู้หากผู้วิจัยเน้นเนื้อหาที่หนักเกินไป ทั้งนี้ ต้องผสมผสานกับความรู้ใหม่ ๆ จนนักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองจากสิ่งที่ได้เรียนรู้และความรู้เดิม

4) I (Internalization) เป็นการนำความรู้ที่ได้มาใหม่ไปใช้ปฏิบัติหรือลงมือทำจริง ๆ โดยการฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา จนกลายเป็นความรู้และปรับปรุงตนเองในขั้นตอนนี้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ชัดเจนไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างกระบวนการ วิธีการในการสร้างสรรค์งานในรูปแบบใหม่ หรือปรับปรุงกระบวนการและ

พัฒนารูปแบบเก่าให้ดียิ่งขึ้นในกระบวนการนี้ผู้เรียนจะเกิด การเปลี่ยนแปลงความรู้จากความรู้ที่ขัดแย้งกลับไปเป็นความรู้ฝังลึกที่ต้องอาศัยเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่พูดคุยในเรื่องเดียวกัน แลกเปลี่ยนแนวความคิด วิเคราะห์ตลอดจนหาบทสรุปร่วมกัน

การสร้างความรู้และการถ่ายทอดความรู้ในเวลาเดียวกัน (อชิปไตย โปแตง และ ชัยฤทธิ์โพธิ์สุวรรณ, 2559 : 301) เปรียบเทียบ SECI เป็นอัตราส่วนความรู้ภายในตัวบุคคลกับความรู้ที่ขัดแย้ง อาจได้เป็น 80 : 20 ซึ่งเปรียบเทียบได้กับภูเขาน้ำแข็งส่วนที่โผล่พ้นน้ำขึ้นมาเปรียบเสมือนความรู้ที่ขัดแย้งเป็นส่วนที่น้อยมาก ประมาณร้อยละ 20 ของทั้งหมดในขณะที่ส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำ ซึ่งเปรียบเสมือนความรู้ที่ฝังในตัวคนเป็นส่วนที่ใหญ่มาก ประมาณร้อยละ 80 ของทั้งหมด สอดคล้อง กับงานวิจัย Muthuveloo, Shanmugam and Teoh (2017 : 192) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการจัดการความรู้ภายในตัวบุคคลต่อผลการปฏิบัติงานขององค์กร ประเทศมาเลเซีย โดยใช้ SECI พบว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการฝึกฝังความรู้มีผลต่อการปฏิบัติงาน ส่วนการสกัดความรู้และการรวบรวมความรู้ไม่มีผลต่อผลการปฏิบัติงานขององค์กร เนื่องจากองค์กรของผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีความยืดหยุ่นทางการคิดหรือการแลกเปลี่ยนความคิด และการทำงานเป็นไปตามกระบวนการหรือตามระบบ

จะเห็นได้ว่า ทุกขั้นตอนจากการสอนเขียนด้วยวิธี SECI Model เป็นการสอนอย่างมีระบบ มีการรอบความคิด ล้วนมีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SECI Model มีความสามารถด้านการเขียนอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

2. ความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนด้วยวิธี SECI Model สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนความภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การสอนด้วยวิธี SECI Model เป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน นักเรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างผ่อนคลาย สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อิสระ และ SECI Model เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการคิด เนื่องจากในขั้นตอนการฝึกมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ระดมสมอง การอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกัน มีการตั้งคำถามเพื่อคาดเดาเนื้อหา การหาคำตอบ และการเขียนสรุปความ จึงส่งผลให้หลังการสอนด้วยวิธี SECI Model นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลูอู (Louie, 1994 : 86 – 90) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับปรุงการเขียนเรียงความของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตซานฟรานซิสโก ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้ทฤษฎีกระบวนการเขียน พบว่า วิธีกระบวนการเขียนช่วยให้นักเรียนชอบการเขียนภาษาที่สอง และมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนเพิ่มขึ้น และทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีแรงจูงใจมากขึ้น ผลการสอบ ก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังการ

ทดลอง (Post-test) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมี พัฒนาการในการเขียน นักเรียนชอบกิจกรรมกลุ่ม การให้คำปรึกษาของครูช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาได้ สามารถพัฒนาการเขียนได้ดีขึ้น การให้นักเรียนฝึกหัดเขียนอย่างสม่ำเสมอ ช่วยให้มีพัฒนาในด้านความคล่องในการใช้ภาษา กิจกรรมกลุ่มช่วยให้นักเรียนได้ขยายความคิด และปรับปรุงแก้ไขงานเขียน และการฝึกให้ตรวจแก้ไขและวิจารณ์งานเขียนของเพื่อนช่วยปรับปรุงคุณภาพของงานเขียนด้วย

จากเอกสารงานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนเขียนสามารถพัฒนาการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกระตุ้นให้ผู้เรียน สนใจและสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น รวมทั้งผู้สอนมีแนวทางในการนำไปใช้ปรับปรุงวิธีการสอน เพื่อพัฒนาการเขียนของผู้เรียนให้บรรลุความสำเร็จ และเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1.1 จากการวิจัยพบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับแตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนจึงควรทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่เร่งรีบนักเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงกับตัวนักเรียน

1.2 ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ถ้าหากว่าได้จัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ผลของการวิจัยน่าจะมีความแตกต่างจากงานวิจัยนี้

1.3 การสร้างโอกาสให้นักเรียนได้เขียนและใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ใกล้ตัวของนักเรียน จะทำให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ๆ ได้ดียิ่งขึ้นเมื่ออยู่ในบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษในด้านการเขียนด้วยวิธี SECI Model ในระดับมัธยมศึกษาให้มากกว่านี้ เพราะเป็นประโยชน์กับตัวนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน ในการคัดเลือกเนื้อหาสำหรับจัดกิจกรรมการสอนเขียนด้วยวิธี SECI Model ผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และระยะเวลาในการเรียนรู้ ตลอดจนการมอบหมายภาระงานหลังจากที่ได้เรียนรู้ไปแล้วเพื่อไม่เป็นการเพิ่มภาระ หรือความกดดันให้กับนักเรียนมากเกินไป อีกทั้งเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. พุทธศักราช 2551. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- ไพโรจน์ ชลารักษ์. (2551). *การจัดการความรู้ : สังกัปทางทฤษฎี*. นครปฐม : เพชรเกษม พรินติ้ง กรุ๊ป.
- สุจิตรา สิงหนการ. (2555). เทคนิคการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. 5 (1). 164-165.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา, 2-3.
- อติป ไบโแดง และ ชัยฤทธิ์โพธิ์สุวรรณ. (2559). การสะสมความรู้ในตัวคนเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานของแรงงานในสถานประกอบการ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. 26 (2) , 299-307.
- Bennui, P. (2008). A study of L1 interference in the writing of Thai EFL students. *Malaysian Journal of ELT Research*. 4 (2), 72-102.
- Harshim, Y. (1999). Is instruction design being use in module writing? *British Journal of Education technology*. 30 (4), 141-158.
- Louie, A. C. (1944). *Improving Composition for Secondary ESL Students through the Precress Approach Dissertation, Thesis (Education)*. San Francisco: San Francisco University. Photocopied. 86-90.
- Muthuveloo, R., Shanmugam, N. and Teoh, A. P. (2017). *The impact of tacit knowledge management on organizational performance: Evidence from Malaysia*. *Asia Pacific Management Review*, 22, 192-201.
- Nonaka, I., & Takeuchi, H. (1996). *The knowledge creating company : How Japanese companies create the dynamics of innovation*. *Personnel Psychology*, 118-119.
- Shokrpour, N. Keshavarz N., and Jafari S. M. (2013). *The effect of peer review on writing skill of EFL students*. *Khazar Journal of Humanities and Social Sciences*. 1 (2), 24-35.